Förluster tvingar fram nytt

Sorgen bearbetar Solveig Ericsson genom sitt konstnärskap. **Foto:** Mats Åsman

Allhelgonahelgen är en högtid att minnas de som gått bort. Solveig Ericsson har gjort flera förluster, men genom sitt konstnärskap lyckats ta sig igenom åtta svåra år.

Sorgearbetet började för åtta år sedan. Solveig Ericsson miste båda föräldrarna med några års mellanrum och det hus där Solveig växt upp hade sålts. Allt hon älskade var borta och samtidigt insjuknade hennes man i cancer. Han hade fått en obotlig form av myelom och var sjuk i tre år innan han gick bort. Solveig avslutade sina design- och sömnadsuppdrag för kursgårdar och stannade istället hemma för att ta hand om sin man den sista tiden.

Skapandet läker sorgen
Hon började morgnarna, innan de flesta stigit ur sängen, med att gå eller springa vid Edsviken nära deras hem i Danderyd. Det var viktigt, och är det fortfarande, för att hon skulle må bra resten av dagen. Sedan dukade Solveig upp frukost till sig och sin man och under dagarna målade och broderade hon.

- Under de tre åren var mitt målande och sömnaden räddningen för oss bägge. Göran var glad att se mig lycklig i mitt arbetsrum och jag kunde finnas till för honom.

Solveig broderade, målade, fotograferade och skapade collage - och hon var flitig. Det blev många konstverk. Genom sjukdomstiden och även efter den, har det konstnärliga varit en hjälp i sorgearbetet.

- Det håller tankarna på annat håll. När jag målar och broderar så är jag helt fokuserad på det.

Utställning i församlingshemmet
I församlingshemmet vid Danderyds kyrka har Solveig Ericsson ställt ut drygt 60 verk med start i barndomshemmet Klondyke i Örebro. Därefter hennes smultronställen som skänker henne lycka och tacksamhet: sin systers hem på Gotland, fritidshuset med trädgården hon skapat i Grisslehamn, dotterns hemvist i USA från Washington till Vermont och en släktgård på svärsonens sida i Chile. Men även sjukdomstiden skildras i en skala från svart genom dova toner till röda klara färger.

Att det blev en utställning här och nu tackar Solveig Danderyds nya konstnätverk för. En kvinna från nätverket gjorde det möjligt. Solveig berättar om när hon besökte det nybyggda församlingshemmet efter en USA-resa.

- När jag kom in och såg de råa betongväggarna tänkte jag direkt ”Wow!”. Det stämde precis. Här delade jag mitt liv med besökarna och det kändes hundra procent rätt.

Motiv från rötterna och smultronställen
Solveigs liv börjar hos mormor och morfar. Morfar har berättat om när han under tio år runt förra sekelskiftet var guldgrävare i Alaska. Det hus de lät bygga i Örebro 1912 gav de namnet Klondyke. Huset har varit ett återkommande motiv i många bilder. Solveigs mamma som växte upp där, var aktiv i Almby församling i Örebro. Hon vävde och broderade och mycket av det som kom ut från vävstolen fick församlingen glädje av. Där finns också familjegraven, men det är inte där Göran, Solveigs man, är begravd.

- Göran älskade Grisslehamn. Vi tillbringade så mycket tid som möjligt där under hans sista tid och det är i havet utanför Grisslehamn som vi strödde ut askan efter honom. Vi har en klippa vi brukar gå till.

Solveig är uppvuxen med kyrkan, men som vuxen har hon inte haft kontakt med församlingslivet. Därför kändes det så rätt att ställa ut just här. När nu utställningen är nedplockad vill Solveig börja förändra sitt liv.

- Det är svårt. Det gungar under fötterna. Då är det kreativa skapandet räddningen. Att se allt det vackra i naturen och fånga det med kameran, måla och brodera. Men först gläder jag mig åt att fira jul i Vermont tillsammans med min dotters familj, barnbarnen och den stora amerikanska släkten.

Ibland tar livet en vändning man inte är beredd på. När sorgen är som tyngst kan hjälpen vara som närmast. För Solveig Ericsson har konsten hjälpt henne genom svåra år. Nu ser hon gryningsljuset i första dagen på resten av sitt liv.

Helena Thorén

Barndomshemmet i Örebro är ett återkommande motiv. **Foto:** Mats Åsman

what we
once enjoyed

and deeply loved
we can never lose

for all
that we love deeply
becomes a part
of us

det vi
en gång gladdes åt
och älskade innerligt
kan vi aldrig förlora

ty allt
som vi älskar djupt
blir en del
av oss

Helen Keller (1880-1968), amerikansk författare och politiker från Alabama